

"veranderlijk?"

‘Niets zo veranderlijk als een mens’, zei Paula Poes tegen haar Buurman Bob, ze schudde haar kop. ‘O, heb je weer eens iets meegemaakt?’ kwam de lome reactie.

‘Nou, weet je, ik ben niet zomaar een straatpoes, ik heb enige educatie genoten,’ nuffig keek ze naar Bob, ‘jij bent echt een straatschuimer, maar ik kijk altijd naar het nieuws en als er een interessante documentaire is, zit ik op de voorste rij’.

Bob keek verveeld, als het niets met eten te maken had, viel het meteen buiten zijn interessesfeer. Maar ja je moest toch je contacten onderhouden, wie weet had je elkaar nog eens nodig en bovendien, soms zei ze ook nog wel eens iets zinnigs.

‘Weet je’, ging Paula verder, ‘gisteren was er iets over stropers in Afrika. Daar wordt jacht op gemaakt door mensen die vroeger zelf gestroopt hebben’.

‘Nou,’ zei Bob, ‘dat is inderdaad héél vreemd, ‘stel je voor als dat met andere zaken ook zo zou gaan dan zouden dieven door ex-dieven gevangen worden, moordenaars door ex-moordenaars, als je niks op je kerfstok had kwam je gewoon niet aan de beurt. Lijkt me niet prettig voor de goeie mensen.’

‘Ach, dat zijn er maar een paar, het gros van de mensen is slecht. Toevallig heb ik twee goede getroffen’. Medelijdend keek ze naar haar buurman, die juist geroepen werd voor het eten.

Eten, dat was wel aan zijn figuur te zien, was voor hem het belangrijkste. Ze had pas nog een documentaire gezien over wat al die cholesterol in je lichaam kon aanrichten.

Ah, de baas kwam thuis, dat betekende dat het weer tijd was voor dokter Phil...

© maart 2011, Alida, BasicPublishing.nl